Una generació forjada als carrers entra als ajuntaments

JESUS RODRÍGUEZ/DIRECTA.CAT :: 02/06/2015

Activistes socials integrats a CUP, CAV, Bcn en Comú, Guanyem, Procés Constituent, Crida per Cornellà, Podem i d'altres llistes alternatives seran regidores el 13 de juny

Centenars d'activistes socials integrats a CUP-Poble Actiu, CAV, Bcn en Comú, Guanyem Badalona, Procés Constituent, Crida per Cornellà, Podem i d'altres llistes alternatives seran regidores el 13 de juny. La seva lluita va començar fa més de 20 anys

D'esquerra a dreta, de dalt a baix: Laia Pèlach, David Vidal, Laia Estrada, Jaume Asens, Núria Gibert, Josep Téllez, Ada Colau, Xavi Matilla, Marina Llobera, Jordi Martí Font, Glòria Rubio, Maria José Lecha, Montse Venturós, Vidal Aragonés, Josep Garganté

Després de la ressaca dels Jocs Olímpics de 1992, la generació descendent d'aquelles que havien forçat el pacte entre lluitadores antifranquistes, camaleons de l'antic règim i oligarquies econòmiques al galop del capitalisme global, es va començar a rebel·lar. L'últim bri d'esperança perduda –traïda pel PSOE– havia estat el referèndum de l'OTAN. Sense massa referències però amb voluntat d'escombrar-ho tot, aquelles joves que havien hagut d'assumir que la democràcia era el "millor dels mons possibles", van posar en valor i pràctica l'assemblea i l'acció directa, oposant-se així a les jerarquies i als comitès centrals. La gent dels moviments socials d'aleshores, centrats en l'antimilitarisme, l'antifeixisme, l'ecologia i l'okupació, quan mirava de projectar-se cap el futur, quan havia de proposar alternatives, s'alimentava de dos grans espais de referència. Tots dos d'antigues lluites que no havien acceptat els pactes de la Transició. D'una banda el món llibertari, dels ateneus, l'anarcosindicalisme; d'altra banda, l'independentisme municipalista i rupturista que tenia com a buc insígnia l'experiència de l'UM9 de Sant Pere de Ribes. L'etern debat sobre el carrer i la institució.

Entre les persones que van fer de portaveu de l'esdeveniment en destacarien alguns noms: Ada Colau, Gemma Galdón, Esther Vivas, Gabriela Serra, Inyaki Garcia i Enric Duran

L'imaginari dels mons possibles i les alternatives, però, va incorporar nous referents a finals de la dècada dels anys 90. L'autoorganització de les comunitats zapatistes de Chiapas l'any 1994 i l'esclat del moviment antiglobalització a Seattle l'any 1999 van marcar les vides de milers de catalanes, en alguns casos de manera directa, en d'altres –dins d'un món ja interconnectat– de manera indirecta, per sana contaminació. De tots aquells substractes es van dibuixar noves consciències. Moltes d'aquelles voluntats de canvi es van trobar als carrers de Gènova l'estiu de 2001. Volien encarar-se amb els amos del planeta i reptar-los a un pols, però aquella batalla la bona gent la va perdre. Es va imposar la raó de la força. El moviment antiglobal aleshores va optar per replegar-se, descentralitzar la lluita i sortir als carrers de pobles i ciutats. El cara a cara amb cadascun dels petits nostres poderosos seria més assumible. A Barcelona fou l'any de l'okupació de Can Masdeu i de la resistència contra el desallotjament de la Kasa de la Muntanya. Pocs mesos després, una manifestació amb mig

milió de persones rere una pancarta amb el poema de Goytisolo “Som milions i el planeta no és vostre” desbancava per primer cop partits i sindicats oficials de la capçalera de la marxa. Era la Campanya contra l'Europa del Capital i la Guerra, i entre les persones que van fer de portaveus de l'esdeveniment en destacaria alguns noms: Ada Colau, Gemma Galdón, Esther Vivas, Gabriela Serra, Inyaki Garcia i Enric Duran. Dos dies després d'aquell èxit, l'aleshores totpoderós Ernest Maragall (regidor portaveu de l'Ajuntament de Barcelona) es va reunir amb les convocants i els hi va preguntar: “Com canalitzareu ara tota aquesta energia?”. La resposta va arribar uns dies més tard amb l'autodissolució de la campanya.

El creixement del cavall de Troia de la CUP –en quasi tot el territori– ha estat sostingut i imparable des de 2007: 111 regidors l'any 2011 i 372 enguany

Aquell mateix any l'esquerra independentista començava a traçar el camí d'una clara aposta municipalista amb la signatura de la Declaració de Vilafranca. Les eleccions locals de 2003 van ser un tast i les de 2007 la prova de foc. L'objectiu era mantenir les brases al carrer i fer soroll des dels plens. Allà va començar el seu cavall de Troia. El creixement d'aquesta opció –en quasi tot el territori– ha estat sostingut i imparable des d'aleshores: 111 regidors l'any 2011 i 372 enguany. L'esquerra independentista té més regidors a dia d'avui que no pas militants dues dècades enrere. Mentrestant, a la gran metròpoli barcelonina, els moviments socials centrats en la defensa del dret a l'habitatge creixien i arribaven a capes de la població cada cop més àmplies i transversals. Miles de Viviendas, V de vivenda i la PAH, tres etapes d'un moviment que sempre ha defensat l'acció directa com un dels pilars del seu *modus operandi*. I l'any 2008 va arribar la crisi.

El que fins aleshores eren reivindicacions van passar a ser imperioses necessitats vitals per a àmplies capes de població exclosa: sostre, aigua, llum i menjar. La generació silenciada per la transició d'una banda, les activistes formades durant més d'una dècada per l'altra i, per acabar-ho d'amanir, el sumatori del jovent indignat i empoderat a Twitter i Facebook, van construir un trident imparable que ocuparia places i carrers el maig de 2011. És en aquella col·lectivitat, en aquella força comuna, on es va gestar l'embrió de gran part de les candidatures alternatives que s'han consolidat a l'entorn de la ciutat de Barcelona. A la resta del país les consultes per la independència i les mobilitzacions pel dret a decidir –on també la gent va crear col·lectivitat, es va agafar de les mans i va treballar colze a colze– van ser, probablement, els fets catalitzadors que van revaloritzar la *unitat popular*, també en el camp electoral. La difícil ressaca del 15-M –amb poques victòries tangibles– i una certa sensació d'engany per part de CiU en l'actual moment del procés sobiranista, han fet la resta.

Membres de la candidatura Som Gramenet celebrant els seus 6 regidors el passat 24M.

Centenars d'activistes socials amb consolidada trajectòria de lluita al llarg de les últimes dues dècades han encapçalat les llistes electorals rupturistes dels passats comicis, dividits en tres grans blocs. Als municipis petits o allunyats de l'àrea metropolitana, amb hegemonia de l'opció àmplia i en solitari de la CUP. Una corona metropolitana on s'han donat nombroses aliances entre Podem, CUP, Guanyem i Procés Constituent, i on també s'han refermat les Candidatures Alternatives del Vallès, amb el COP de Ripollet, Compromís per

Cerdanyola i l'AEB de Badia, entre d'altres. I una ciutat de Barcelona amb dos processos de confluència que van arrencar en paral·lel però no van acabar sumant. El principal escull fou la presència d'ICV-EUiA. Barcelona en Comú va apostar per la incorporació dels ecosocialistes, entenent que era l'única opció per vèncer Xavier Trias. Per contra, la CUP, no va voler compartir l'objectiu d'entrar al Saló de Plens de la capital catalana amb qui havia governat el municipi de bracet del PSC durant 30 anys.

El resultat de tots aquests processos és que el proper 13 de juny, unes 600 persones forjades al carrer, formades als moviments socials rebran l'acta de regidora. La diferència amb d'altres comicis és que, en molts casos no tindran tasca d'oposició, sinó que podran governar: Barcelona, Celrà, Navàs, Badalona, Ripollet, Berga o Capellades, en són alguns exemples. La capital catalana, a més, és una de les principals ciutats del món, té estructures similars a les d'un petit Estat i s'hi entrecreuen els interessos del capitalisme planetari. Poderosos lobbies de la Xina, Rússia, Qatar i els Estats Units hauran de negociar amb Ada Colau.

Si mirem en detall el *currículum* d'algunes de les persones que ara formaran part d'aquesta nova classe política no hi trobem formació acadèmica lligada a ESADE o a l'escola de negocis IESE, com fins ara era habitual, tampoc hi destaquen els tradicionals màsters i doctorats a universitats britàniques o nord-americanes. A diferència dels Trias, Mas, Maragall o Homs, quan Colau, Lecha, Téllez o Aragonés eren adolescents, els seus progenitors no les adoctrinaven amb la idea que serien les futures governants, no formen part de la casta. S'entrebancaran amb les mateixes pedres que les seves predecessores quaranta anys enrere? La riuada d'activistes que entrarà a les institucions treurà força als moviments socials? Només el temps ens donarà les respostes. Personalitats forjades als carrers entraran el 13 de juny als plens dels nous consistoris. Repassem breument els orígens i la trajectòria d'una quinzena d'elles.

Lluc Salellas i Laia Pèlach, caps de llista de CUP Girona / Carles Palacio

1. Laia Pèlach, 34 anys, Girona (cap de llista de CUP-Crida per Girona)

Diplomada en Educació Social i llicenciada en Sociologia. Ha treballat principalment en àmbits de l'educació en el lleure, l'educació social, l'ocupació i la igualtat de gènere. Implicada en el moviment educatiu a l'escola Eiximenis, ha participat activament a la Xarxa pels Drets Socials de Girona.

2. David Vidal, 34 anys, Reus (cap de llista de CUP Reus)

Va cursar formació professional a l'IES d'Horticultura i Jardineria de Reus. És jardiner de professió i està vinculat a diferents moviments culturals i socials de la ciutat. Soci del Casal Despertaferro i delegat sindical de la CGT, milita a la CUP des de l'any 2007. Va entrar al

consistori ara fa quatre anys i en aquest temps ha aconseguit destapar el cas Innova, un dels episodis més greus de corrupció política del nostre país. Les detencions de Carles Manté, Josep Prat i Teresa Gomis (primera tinent d'alcalde) han capgirat la política municipal reusenca. Vidal ha tornat a ser escollit com a regidor, però aquest cop no hi anirà sol, l'acompanyaran altres cinc edils cupaires.

3. Laia Estrada, 32 anys, Tarragona (cap de llista de CUP Tarragona-Poble Actiu)

Va començar a militar a l'Assemblea per l'Habitatge de Tarragona. Es va incorporar a l'assemblea feminista revolucionària de Tarragona Cau de Llunes, nom inspirat en el llibre de Maria Mercè Marçal. Una de les accions de Cau de Llunes va ser fortament reprimida per agents de la policia municipal. L'incident, davant de la botiga Bershka, ha portat cua i encara es manté obert un procés judicial amb creuament d'acusacions. Va sumar-se a la plataforma Stop Parquímetres, per denunciar les zones blaves i verdes "com a eina de recaptació". La seva última etapa ha estat a l'organització Endavant i la CUP.

4. Jaume Asens, 43 anys, Eixample (número 4 de Barcelona en Comú)

Advocat penalista, llicenciat en dret i filosofia. L'any 1996 va començar a exercir com a lletrat dels moviments socials de Barcelona, al despatx de Francesc Arnau. El seu bateig en la professió fou l'assistència a les 48 persones detingudes durant el desallotjament del Cinema Princesa. Impulsor de la Comissió de Defensa dels Drets de la Persona del Col·legi de l'Advocacia i del *Legal Team* internacional, un equip de professionals del dret que ha fiscalitzat l'actuació de la policia durant les contracimeres d'activistes arreu d'Europa. Va redactar la querella contra Manel Prat i Assumpta Escarp pel desallotjament de l'acampada indignada a plaça Catalunya i ha assistit independentistes i anarquistes imputats per delictes de terrorisme a l'Audiència Nacional espanyola.

5. Núria Gibert, 31 anys, Sant Cugat del Vallès (cap de llista de CUP-Procés Constituent)

A mitjans de la dècada passada va impulsar l'Assemblea Popular per l'Habitatge, des d'on van articular una forta campanya al municipi vallesà. L'any 2008 va participar a l'assemblea de la Facultat de Lletres de la Universitat Autònoma de Barcelona en la lluita contra el pla Bolonya. Activista de Maulets, membre del Casal Popular la Guitza I i II i de l'espai d'autogestió Cal Temerari. Entre d'altres llocs també ha estat a la plataforma Mossos ni al Vallès ni enlloc i a l'Assemblea de Festa Major Alternativa.

6. Josep Téllez, 30 anys, Badalona (número 2 de Guanyem Badalona)

És fill d'una casa del barri de Sistrells, que va construir el seu avi arribat de Granada. Activista des d'adolescent, quan va esclatar la guerra de l'Iraq i es va implicar al moviment estudiantil antimilitarista. Ha treballat en moviments sobiranistes com la "Plataforma pel

Dret de decidir” i en diferents moviments locals de la ciutat: habitatge, el consell de la joventut, la festa major alternativa, el 15M i l’àgora ciutadana. Ha aportat els seus coneixements gràfics a col·lectius i moviments socials, també a la publicació*Directa*.

7. Ada Colau, 41 anys, Eixample (cap de llista de Barcelona en Comú)

L'any 1997 va impulsar una biblioteca popular autogestionada centrada en continguts de filosofia. El projecte es va fer al centre social Hamsa, al barri d'Hostafrancs de Barcelona. L'any 2001, juntament amb Enric Duran i Rolando Guerra van crear el col·lectiu ComunicAcció, que tenia com a principal objectiu posar en contacte els moviments socials amb els mitjans de comunicació. Un dels seus projectes estrella fou el portal Liberinfo.net. L'any 2002 va ser una de les portaveus de la Campanya contra l'Europa del Capital. Des de 2005 fins a 2007 va passar a l'acció contra l'especulació immobiliària, participant a l'assemblea de Miles de Viviendas, un projecte que va alliberar edificis buits al Turó de la Peira, el carrer de Sardenya i la Barceloneta. Després vindria V de Vivenda i la reclamació del dret a un habitatge digne per a tothom. Finalment la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca. La seva compareixença pública amb més ressò fou el 5 de febrer de 2013 al Congrés dels Diputats, quan va qualificar de “criminal” Javier Rodríguez Pellitero, secretari general de l'Associació Espanyola de Banca. “Li hauria llançat una sabata”, va manifestar Colau després de la intervenció a la cambra.

Ada Colau serà la pròxima alcaldessa de Barcelona / Enric Català

8. Xavi Martínez, 42 anys, Terrassa (número 6 de Terrassa en Comú)

Des de fa anys és membre de l'Ateneu Candela. Un dels projectes més exitosos impulsat per aquest centre social és l'Oficina pels Drets Socials. Més tard va entrar a la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca de Terrassa. Va passar per nombroses campanyes del moviment antiglobalització. També ha estat actiu en la lluita per la despenalització dels top-manta, al costat de l'associació Los Sin Papeles de Terrassa. En l'àmbit ecologista, de més jove, va participar a la campanya contra el camp de golf de Torrebonica.

9. Marina Llobera, 31 anys, Pollença (cap de llista d'Alternativa per Pollença)

És llicenciada en Filosofia per la Universitat de les Illes Balears i professora d'aquesta matèria en un institut públic. Activista en defensa de l'educació pública i de qualitat. Ha estat una de les portaveus de l'Assemblea de Docents que va protagonitzar la marea verda. Aquest moviment social ha posat contra les cordes el Govern autonòmic de José Ramon Bauzá (PP), qui ha optat per dimitir després d'uns pèssims resultats electorals.

10. Jordi Martí Font, 45 anys, Tarragona (número 2 de CUP Tarragona-Poble Actiu)

Membre del Moviment de Defensa de la Terra l'any 1989 i del Col·lectiu Priorat-Chiapas de solidaritat amb la rebel·lió zapatista. Va denunciar la presència a les costes catalanes de vaixells de guerra de l'OTAN des de l'entitat Tarragona, Patrimoni de la Pau. CGT de Tarragona, CUP i l'Ateneu Llibertari Alomà de Tarragona són els seus espais de referència. També ha estat membre del col·lectiu universitari Andreu Nin i coordinador de la revista Catalunya de la CGT.

El resultat de tots aquests processos és que el proper 13 de juny, unes 600 persones forjades al carrer, formades als moviments socials rebran l'acta de regidora

11. Glòria Rubio, 29 anys, Sabadell(número 2 de Crida per Sabadell)

L'any 2003 va començar a militar a l'Assemblea d'Okupes de Sabadell. Va passar per les assemblees dels centres socials Can Barba, l'Euterpe, Els Maquis i Calamarsa. Després va entrar a l'Assemblea de Joves (CAJEI). D'aquí al col·lectiu Justa Revolta (entitat feminista) i al secretariat permanent de CGT de Sabadell. A través del Moviment Popular de Sabadell (MPS) va integrar-se a la candidatura Crida per Sabadell.

12. Maria José Lecha, 57 anys, Fort Pienc (cap de llista de CUP-Capgirem Barcelona)

Va entrar a l'Assemblea de Drets Socials de l'Eixample en el marc de la vaga general de 2010. A la comissió d'extensió de l'acampada de plaça Catalunya per fer arribar la lluita a municipis petits i barris de Barcelona. D'aquí va néixer la Coordinadora de barris i pobles del 15-M. Membre de l'espai Juntes Podem i de la Coordinadora de centres sanitaris de Catalunya. Militant de la Federació de Treballadors i Treballadores de Catalunya, integrada a la IAC, i, poc després, de l'Assemblea pels Drets Socials de l'Eixample Dreta. Fins aquesta setmana ha estat al comitè d'empresa de l'Hospital de Sant Pau. No és militant de la CUP, però sí va participar a la Trobada d'Unitat Popular i a l'eix de salut de la Trobada Popular Municipalista.

13. Montse Venturós, 29 anys, Berga (cap de llista de CUP Berga)

Ha treballat des de la base amb l'esquerra independentista a través del Casal Panxo de Berga, on hi va començar a militar quan tenia 14 anys. Va ser membre de l'organització antirepressiva Alerta Solidària. Té estudis de dret i ha format part del consell de redacció del diari l'*Accent*. Està estretament vinculada a moviments de recuperació de la memòria històrica i col·labora a la Lliga dels Drets dels Pobles de Txetxènia i el Caucas nord. Voluntària de l'escola de pastors del Pallars.

14. Vidal Aragonés, 37 anys, Cornellà de Llobregat (cap de llista de Crida per Cornellà)

Professor de Dret a la UAB. Moviment estudiantil de Cornellà de Llobregat. A mitjans dels anys 90 va estar a les Meses Cíviques pels Drets Socials i la Marxa Europea contra l'Atur.

Sindicalisme alternatiu. Advocat del Col·lectiu Ronda, des d'on treballat per COBAS, la IAC i la Coordinadora Estatal d'Estibadors Portuaris, entre d'altres. Ha desenvolupat una tasca didàctica, fent xerrades de formació en l'àmbit del sindicalisme alternatiu. Des de fa dos anys és al consell rector del Col·lectiu Ronda. Ha assumit el compromís d'impulsar cooperatives de consum i editorials i ha fet aportacions a la redacció de la Llei de Cooperatives. Fa un parell d'anys va ser i encara és un dels socis impulsors de l'Ateneu Popular de Cornellà.

15. Josep Garganté, 42 anys, Gràcia (número 3 de CUP-Capgirem Barcelona)

Activista antiglobalització des de finals dels anys 90. Present a les cimeres de Praga, Niça, Gènova i Evian. Posteriorment va participar als fòrum socials de Paris i Londres. Va viatjar fins a Palestina per convertir-se en escut humà de protecció de la població civil. Entre les seves causes internacionalistes també hi trobem la del poble del Kurdistán. En l'àmbit sindical va començar a militar a la CGT, on hi va estar dotze anys. Posteriorment va impulsar la creació d'una secció sindical de la COS a la plantilla de busos de TMB. Fou portaveu de la victoriosa vaga pels dos dies de descans dels conductors d'autobusos i posteriorment s'ha sumat a la plataforma Stop Pujades, contrària a l'increment del preu del bitllet de transport públic a Barcelona.

A **Palma** també trobem el cas d'**Aligi Molina**, psicòleg, 28 anys. Ell i altres quatre membres de la candidatura Som Palma (marca blanca de Podem) seran regidors de l'ajuntament de la capital mallorquina. Ha participat en el moviment estudiantil en defensa de la universitat pública i de qualitat. De fet, és un dels encausats pels fets de l'ocupació de la Conselleria d'Educació.**Laura Camargo** (Podem per les Illes), serà diputada del Parlament Balear. És doctora en lingüística i professora de la Universitat de les Illes Balears (UIB). Feminista i anticapitalista, ha participat de diversos moviments socials de l'illa. Fundadora de la Taula per Palestina de Mallorca.

Al **País Valencià** hi trobem **Jordi Peris** de València en Comú, activista de Psicòlegs sense fronteres. O el cas d'**Antonio Montiel**, candidat de Clar que Podem –han aconseguit 14 diputats– que ocuparà un seient al parlament valencià recuperat per l'esquerra. Abans de presentar-se a les eleccions militava a Col·lectiu per l'Horta.

https://directa.cat/una-generacio-forjada-als-carrers-entra-als-ajuntaments

---

https://ppcc.lahaine.org/una-generacio-forjada-als-carrers